

A nins

Mihai Manolescu

A nins și suntem mai curați
Cu-această pătură de nea,
Ce poartă pururea cu ea
Iubiri ca-ntre surori și frați.

A nins și-a dispărut și larma
Acestei lumi mult prea nebune,
Care-a uitat că e anume
Aici, ca să-și urmeze karma.

A nins și ne-am adus aminte
Ce bine ne era odată,
Când bulgării-nvârtindu-i roată
Din nea nășteam un om cuminte.

Dar am crescut mult prea curând
Și preschimbați în fel și chip,
Nu ne mai bucură vreun pic
Cernuții fulgii căzuți pe rând.

Ne-am operat de sentimente
Ce le consideram povară,
Iar gândurile noastre zboară
Spre nicăieri, complet absente.

Trăim o viață de duzină,
Zâmbind robotic la vecin,
Pentru că doar atât mai știm...
Și toți purtăm aceeași vină.

A nins și am putea-ncerca
Să ne întoarcem la firesc,
Privind spectacolul ceresc
Al miilor de fulgi de nea.